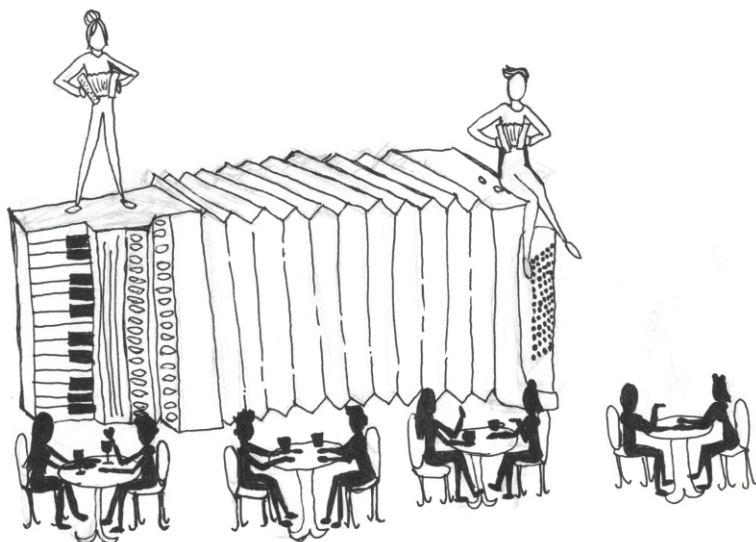

Vážení čtenáři našeho školního časopisu

Léto, které bývá pro školy obdobím klidu, bylo naopak v naší škole velmi rušné. Již v dubnu začaly přípravné práce k výstavbě nového výtahu. Provoz ve škole v měsíci květnu a části června byl náročný, ale radost z nového výtahu, který byl zkolaudován v září, byla obrovská. Už nebudeme muset stěhovat nástroje po schodech při každém koncertě, nosit těžké balíky papírů do kanceláří. Starší návštěvníci našich vystoupení nebudou ztěžka stoupat ke koncertnímu sálu a o vynášení vozíčkářů nemluvě. Ráda bych touto cestou moc poděkovala ÚMČ Královo Pole a Magistrátu města Brna za vstřícnost a ochotu výtah vybudovat a finančně zajistit.

At

Ani na odloučeném pracovišti Palackého tř. 146 se v době letních prázdnin nezahálelo. V celé budově proběhla generální rekonstrukce rozvodů vody a v obou tanečních sálech byly zrekonstruovány toalety i umývárny, včetně nových sprchových koutů. Jsem ráda, že i v těchto prostorách mají žáci a učitelé důstojné a moderní prostředí. Tato akce byla plně hrazena z prostředků Magistrátu města Brna a i jim patří velký dík.

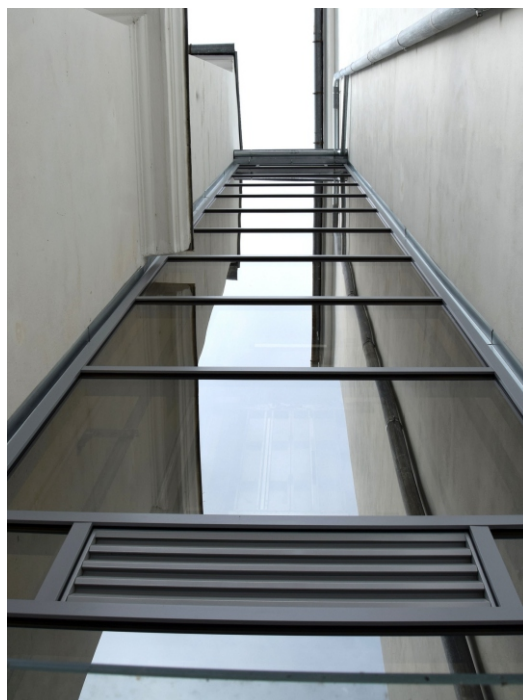
A protože jsme škola umělecká, chtěli jsme všem zúčastněným poděkovat tím, co je nám nejbližší – uměním. V programu koncertu s názvem VÝTAHEM KE KONCERTNÍMU SÁLU jsme počítali se spoustou krásných hudebních čísel a výtvarníci již chystali výstavu. Účinkovat měli sólisté i různá komorní seskupení, mimo jiné i malá cimbálová muzika Kvítka. Děti se těšily, že se pochlubí nejen výborně zahránými písničkami, ale i zbrusu novými kroji, které byly pořízeny z projektu Šablony II, z provozu školy a z daru spolku VIVO. O přivítání přichozích hostů se měly postarat živé sochyv podání žáků literárně dramatického oboru.

(pokračování str. 2)

Bohužel druhá vlna epidemie zhatila naše koncertní snažení a částečně i radost z nově vybudovaných věcí. Museli jsme zrušit téměř všechny absolventské koncerty a v době, kdy píše tento článek, již výuka probíhá opět distanční formou. Až budete číst tento časopis, moc bych si přála, aby bylo vše při starém. Ze tříd zase bude znít zpěv, hra na hudební nástroje, na chodbách uslyšíme smích žáků a vlídný hlas učitelů.

Dovolte mi, abych nám všem popřála pevné zdraví a víru v lepší zítřky. Prosím, zůstaňte nám věrní.

*Jana Sapáková
ředitelka školy*

nový výtah v hlavní budově školy

zrekonstruované sociální zázemí na odloučeném pracovišti (Palackého tř. 146)

nové kroje pro cimbálovou muziku Kvítka

VIVO - spolek rodičů a přátel ZUŠ V. Kaprálové Brno

Rodiče našich žáků měli už před mnoha lety snahu školu a její aktivity podporovat. Proto už v roce 1996 vznikla Společnost přátel školy. Tehdejší stanovky říkaly: „Cílem je spolupráce vedení školy a pedagogů s rodiči a dalšími příznivci školy za účelem kvalitní výchovy žáků, morální podpora školy a hmotná – finanční podpora akcí pořádaných školou nebo výborem společnosti a hospodaření se sponzorskými dary.“ Během času se ze společnosti stal spolek s oficiálním názvem VIVO – spolek rodičů a přátel ZUŠ V. Kaprálové Brno.

Za téměř čtvrt století se ve spolku vystřídal řada lidí, smysl jeho činnosti je stále stejný, totiž podpora školních projektů. Spolek pravidelně přispívá na pronájmy sálů na slavnostní, absolventské a taneční koncerty, na pronájem divadla Barka pro taneční a LDO obor a pronájmy výstavních prostorů pro výstavy žáků výtvarného oboru. Spolek také platí startovné žákům na soutěžích a autobusovou dopravu školnímu sboru Vitulka a žákům tanečního oboru. Spolek zařizuje a hradí dárky absolventům školy (v minulých letech to byl batůžek a květiny) a květinové dary a občerstvení pro žáky na výročních koncertech. Spolek také hradí opravy hudebních nástrojů, které jsou zapůjčeny žákům školy. V letošním roce spolek přispěl škole finančním darem 20 000 Kč na pořízení krojů pro cimbálovou muziku Kvítka.

Všechny tyto aktivity můžeme uskutečňovat jen díky příspěvkům a darům, které spolek přijímá. Je příjemnou tradicí, že rodiče i přátelé školy jsou ke spolku štedří. Děkujeme vám všem, kteří nás i v této nejisté a nesnadné době podporujete. Více o činnosti spolku najdete na webových stránkách školy.

Markéta Šmerdová
předsedkyně spolku VIVO

Zkoušíme zkoušet

Po letním vydechnutí (nebo spíš nadechnutí) se v LDO v září s chutí pouštíme do práce, kterou jsme na jaře museli pozastavit a odložit na podzim. V prvních hodinách se všechny čtyři kolektivy sžívají s nadějnými novými členy, kteří s lehkostí vplouvají do rozdělaných projektů. Myslím, že můžu mluvit za všechny, že jak žáci, tak paní učitelky si po dlouhé době užívají tvoření „naživo“ a hlavně společně. S nejstarší skupinou máme domluvený termín premiéry představení Sexmise v divadle Barka na listopad a mladší skupinky se pouští do zkoušení svých projektů, kterých jsme na tuto sezónu naplánovali vícero.

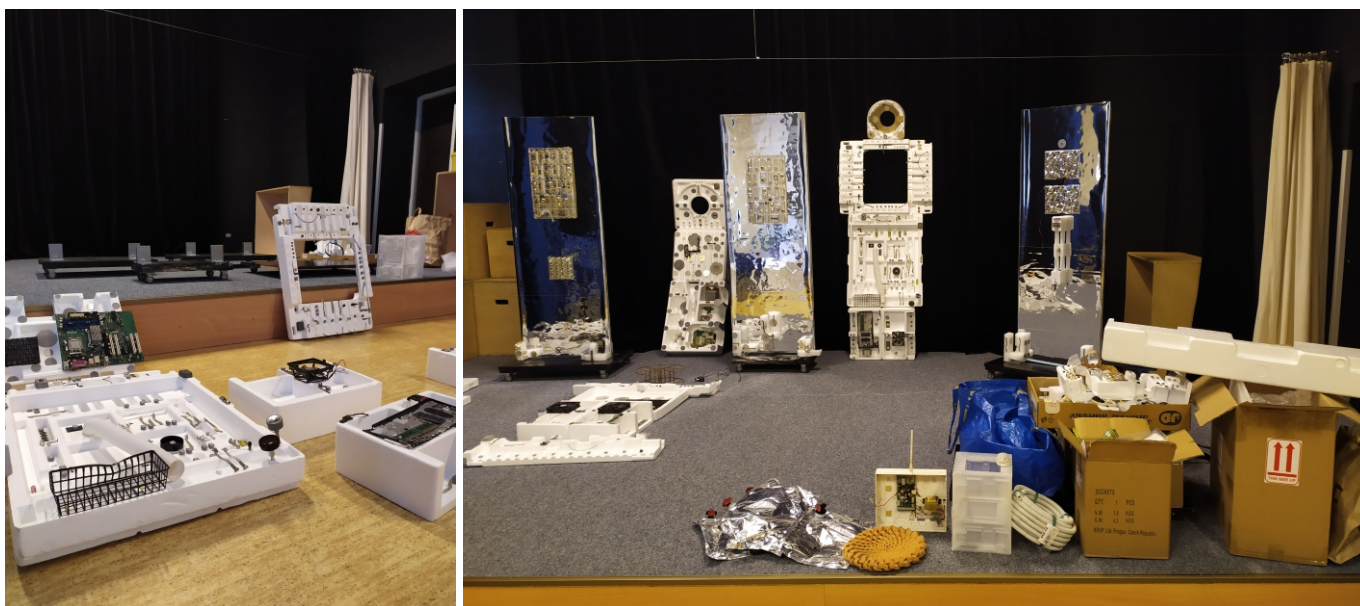
No a pak přichází to, co už všichni víme. Ani nemusím psát, jak moc jsme doufali, že to nenastane, ale opět přecházíme na distanční výuku a vystupovat nemůžeme... Vůbec nechci situaci „dramatizovat“, i když by to v rámci našeho oboru bylo legitimní. Ano, distanční výuka je taková Popelka... která se ale princeznou nikdy nestane.

tvoříme masky živým sochám

Kdybych takhle psala článek před rokem, nebyla by žádná pandemie, další odstavec by začínal větou: „A tuhle sezónu se můžete těšit...“. Teď vám nemohu sdělit termíny našich vystoupení, ale sděluji vám: Můžete se těšit! Prosím, těšte se! Nevíme kdy, ale bude to. Uvidíte to nejnazkoušenější představení všech dob, kterému věnujeme už od loňského září tolik času, kolik si zdaleka nemůžou dovolit ani profesionální soubory.

Kromě toho, že pod vedením paní učitelky Francové dokončujeme představení Sexmise, které jsme původně měli odehrát před prázdninami, připravujeme také představení Mořská víla a pár Karlů v režii Aničky Hřebíčkové, s nejmenšími dramataky pracujeme na textu Začarovaný les a chystáme několik vystoupení v rámci různých koncertů naší ZUŠ, kde si žáci vyzkouší role živých soch, moderování nebo pohybovou grotesku ve spolupráci s hudebním oborem.

připravovaná scéna a rekvizity k představení Sexmise

No a zatím, než se budeme moct všichni znovu sejít na jevišti a v hledišti, přetavujeme svoje lehké zklamání ze současné nelehké situace do tvorby scény a kostýmů. Náš sál už zaplnily kulisy, z čehož má největší radost paní učitelka Francová, protože po dlouhých měsících konečně nemá ložnici plnou polystyrénu a součástek ze starých počítačů. Víme, že si opravdu užijeme, když budeme moct odehrát všechno, co pro vás chystáme a děti si konečně po mnoha hodinách zkoušení vychutnají svůj zasloužený potlesk.

Ema Křížová

Princ

kreslila Natália Ráčková, 6 let
z výtvarné třídy Mgr. Kateřiny Kuklíkové

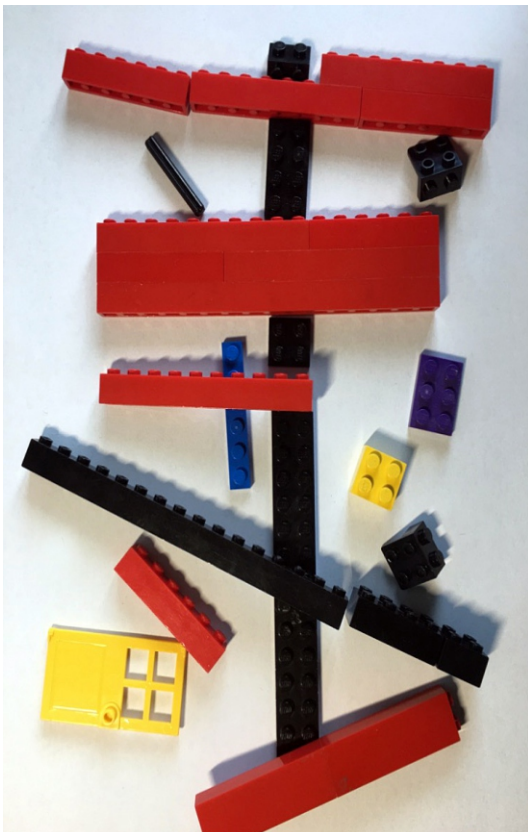
Z ateliérů výtvarného oboru

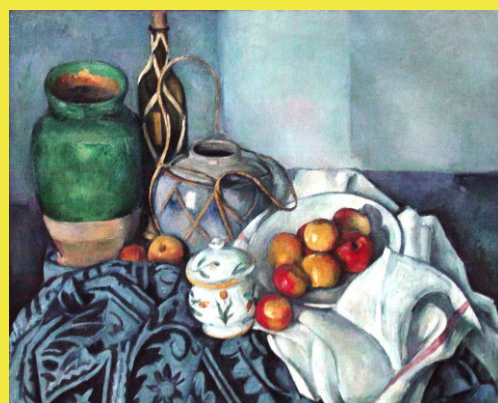
Leonardo da Vinci:
Dáma s hranostajem

OBŽIVLÝ OBRAZ. Tentokrát vám představujeme několik ukázek z výtvarného oddělení Mgr. Mirky Brázdové. V době jarní karantény tu probíhala výuka distanční formou na internetové platformě VÝTVARKA NA DÁLKU.

Jedním z mnoha “domácích” úkolů pro žáky bylo pomocí vlastního těla a nalezených předmětů a materiálů převyprávět a poté nafotografovat kompozice 3 slavných obrazů...

Kazimir Malevič:
Abstrakce č.50

Paul Cézanne: Zátíší s jablky

Autoři výtvarných prací (9 - 16 let):

Dáma s hranostajem: Natálie Suchá, Alžběta Pecová, Martin Hrdá, Anna Palíková, Jana Hanušová, Petra Buksová, Anna Trnková a Emanuel Zezula

Abstrakce č.50: Nikolas Zeman, Annette a Elisabeth Tomandlový, Petra Kaňáková a Kryštof Hladík

Zátíší s jablky: Kateřina Kubová a Klára Loučková

Rozhovor s Martinem Bajerem

Jsem rád, že rubrika časopisu pracovně nazvaná „Rozhovor s výjimečným žákem“ připadla právě mně. Je úžasné poznávat tyto „ještě děti“ a mladé lidi napříč různými obory. Pro toto číslo jsem měl možnost vyzpovídat mladého a snad mohu říci ještě i „malého – velkého“ (narozen 2009) pianistu Martina Bajera.

foto Klára Bajerová

S učením problém nemám. Zjistil jsem, že distanční výuka mi vyhovuje mnohem víc než být každý den ve škole. Čas si lépe rozvrhnu, stihnu se vše naučit, mám víc času na klavír i víc volného času. Proto jsem se mohl začít věnovat i fotografování.

Zajímavé, všeobecně se má zato, že distanční výuka není příliš oblíbená a většina žáků i učitelů by se co nejdříve ráda vrátila k normálnímu vyučování v normální době. Věřím ale, že online výuka dává možnost věnovat se tvým širokým zájmům. Ty se přece nevěnuješ pouze klavíru?

Do hudebky jsem začal chodit v 6 letech, když se mi podařilo přesvědčit rodiče, že chci skutečně hrát na klavír. Nejdříve jsem chodil do ZUŠ A. Doležala a až později jsem přestoupil do ZUŠ V. Kaprálové, kde se učím hrát na klavír u pana učitele Martina Fišla, chodím do skladatelství k paní učitelce Ireně Frankové a do dramataku k paní učitelce Katce Francové. Ale klavíru se věnuji nejvíc.

Proč zrovna klavír? Jaký je pan učitel, co tě baví a co nebaví, jaká je tvoje motivace?

Klavír je úžasný velký nástroj. Nejvíc se mi líbí jeho neskutečné možnosti různých variant hry a jeho barevnost. Jde na něj zahrát skoro celý orchestr. A navíc – nemusím ho přenášet. Pan učitel Martin Fišl je super. Přišel jsem k němu, když mi bylo 8,5 roku. Skladby, které mi pan učitel vybírá, se mi líbí, a asi proto nemám problém cvičit každý den a hraní mě baví. Dřív mě nebavilo cvičit stupnice. Teď si hraní stupnic různě obměňuji. Postupně jsem zjistil, že i stupnice můžou být celkem zábava. Motivací je pro mě určitě každé vystoupení nebo soutěž, na kterou se připravujeme.

Martin je velmi cílevědomý, a proto mě nepřekvapilo, když na otázku „čeho bys chtěl v hudbě dosáhnout?“ i přes svůj mladý věk odpověděl:

To je ještě hodně daleko, ale láká mě studium na JAMU a hraní ve velkých koncertních sálech.

Vezměme to ale po pořádku. Martine, jsi velmi nadaný chlapec. Zajímalo by mě, jak to máte s hudbou u vás doma.

Hudbu máme v rodině rádi všichni, ale věnuji se jí jen já a trochu moje starší sestra, která hraje taky na klavír. Samozřejmě chodíme na koncerty a do divadla.

To je pěkné, ale nejen kulturou živ je člověk. Řekni mi, co škola, co ostatní předměty?

To je krásná odpověď! Zejména ta část o stupnicích. Musím potvrdit, že pro většinu z nás jsou stupnice a akordy „hrozná otrava“. Doufám tedy, že si tento článek přečte co nejvíce takových žáků a nechá se inspirovat. A teď oblibátní otázka. Vtipné historky?

Na vtipnou historku si teď asi nevzpomenu. Ale jako malé dítě jsem vůbec nechtěl zpívat písničky ani recitovat básničky. Dokonce si mamka myslela, že mě proto ani nevezmou do hudebky.

Tomu se dnes už ani nechce věřit! Už výše v tomto článku jsme psali o tvých širokých uměleckých zájmech.

Ano, teď hraji a zpívám v muzikálech v Městském divadle Brno a v Divadle Husa na provázku a moc mě to baví.

© Pražské jaro/Prague Spring Festival/Petra Hajská

Martine, naše povídání se blíží ke konci. Tak se na závěr, prosím, pochlub svými úspěchy, kterých si nejvíce ceníš.

Za poslední rok si nejvíce vážím účasti ve stipendijním programu MenArt, vystoupení na koncertě Pražského jara a 2. místa na mezinárodní klavírní soutěži v Německu.

představení Bylo nás pět, foto Petra Kazlepková

To jsou výsledky, ke kterým nezbyvá než srdečně pogratulovat. Doufám a moc ti také přeji, aby se všechna tvoje přání splnila. Děkuji za rozhovor a těším se, že budeme mít všichni možnost radovat se z tvé hudby.

Martina Bajera se ptal Tomáš Vorálek

Já a hudebka

Chci jsem hrát na housličky, ale pod vlivem maminky, jsem začal hrát na violoncello. Pak jsem si posloužil ještě vybrat hru na klavír. Takže to mám opačně než Giacomo Puccini. Mám v plánu být jednou tak slavný. Jsem rád, že mi v tom pomáhají dvě báječní paní učitelky: Blanka a Petra Kopřivcová.

Jakub
violoncello 4. ročník
klavír 3. ročník

Adventní koncerty v královopolském Kostele Nejsvětější Trojice / 17. 12. 2019 / foto Markéta Zelenková

Taneční obor

foto Petra Suquet

V tanečním oboru jsme se na konci června rozloučili s paní učitelkou Alenou Kyselákovou, která po takřka 30letém působení na naší škole odešla do důchodu. O prázdninách proběhla v prostorách tanečního oboru rekonstrukce umývárny a toalet, za což vděčíme Magistrátu města Brna. Koncem srpna jsme se s kolegyní Jitkou Doležalovou, paní uklízečkou a paní školnicí protáhly a rozcvičily s kýblem a hadrem v ruce, aby vše bylo čisté a připravené na zahájení nového školního roku.

V tomto školním roce jsme otevřeli nový volitelný předmět – scénická praxe Piruetka, který nabízí žákům náročnější taneční variace, seznamuje studenty se základy jevištní choreografie a je zde větší prostor pro individuální výuku. Nově jsme otevřeli také přípravku pro předškolní děti a ročník pro děti 1. stupně ZŠ. Velice si vážíme zájmu dětí tancovat a rozvíjet se jak po fyzické, tak i umělecké stránce. A když se k tomu přidá dobrá parta, není divu, že se děti těší na další setkání. Bohužel naše setkávání skončilo díky nařízení vlády po měsíci intenzivní práce a od 5. 10. jsme museli přejít opět na distanční výuku. O té vám napíše jedna z našich studentek:

„Odmalička mě baví tančit, zpívat, tvořit a trávit čas s kamarády. Proto jsem ráda, že chodím do kroužků, kde mohu tohle všechno dělat. Na ZUŠce mám spoustu kamarádů a hodné učitele, se kterými je legrace, takže se vždy těším na výuku. Moc mě mrzelo, když se školy v minulém školním roce zavřely, a hlavně pak to, že jsme nemohli vystupovat například v SONO Centru a jinde, protože na to se vždycky těším ze všeho nejvíc.

Když jsme neměli výuku ve škole, tak nám v baletu paní učitelky posílaly různé výzvy, které jsme pak natáčeli na video a posílali zpět. Sice bych mnohem raději tančila společně s kamarády, ale i tak jsem se na výzvy těšila. Nacvičovali jsme třeba kotouly, přemety a různé výskoky. Moje mladší sestřička Emily, která chodí do baletu k paní učitelce Jitce, měla výzvy o něco snadnější, takže jsem ji s nácvičkou pomáhala. Já chodím do baletu k paní učitelce Janě a s nácvičkou mi zase hodně pomáhal děda. Ten nám na zahradě vytvořil tělocvičnu, takže jsme mohly cvičit na hrazdě, na kruzích a na trampolíně.

Nejkrásnější výzvou pro mě byl nácviček vlastní choreografie na vybranou písničku. Protože dělám i step, tak jsem se rozhodla zkombinovat ve své sestavě balet se stepem a už jsem se těšila, až se všichni sejdeme a naše sestavy si předvedeme. Setkání bylo skvělé. Všichni jsme byli rádi, že se zase po dlouhé době vidíme. Paní učitelce se naše sestavy líbily a moji písničku dokonce vybrala pro nácviček nové choreografie na vystoupení v letošním školním roce.

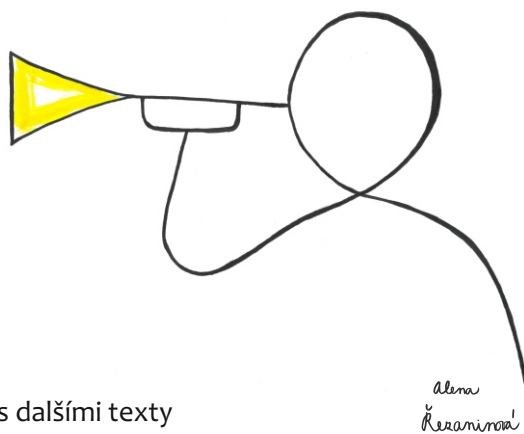
Začali jsme s nadšením nacvičovat, ale bohužel nám to současná situace zase

překazila. Naštěstí s námi ještě před uzavřením školy stihla paní učitelka s Milanem (pan korepetitor) natočit videa pro nácvik baletních pozic, kroků a některých pasáží naší sestavy. V době, kdy bychom tedy měli mít společně balet, se teď naše pokojíky a obýváky proměňují v taneční studia a my můžeme cvičit podle videí a být alespoň takto s našimi kamarády. Jinak teď všechny srdečně zdravím a už se zase moc těším, až se sejdem a zatančíme si spolu.”

Jana Kubáčková a Elodi Suquet

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ PRO ŽÁKY ŠKOLY

1. cena poukaz na výtvarné potřeby v hodnotě 2000 Kč
2. cena poukaz na výtvarné potřeby v hodnotě 1000 Kč
3. cena poukaz na výtvarné potřeby v hodnotě 500 Kč

Pravidla soutěže:

- nakreslí 10 obrázků na zadaná témata
- obrázky budou sloužit jako grafický základ školních plakátů
- obrázek bude ve finále umístěn uprostřed bílého papíru A4 s dalšími texty
- obrázek by měl být hodně výrazný, aby plakát upoutal pozornost
- zvolená výtvarná technika je libovolná
- všech 10 obrázků musí být stejnou technikou a v jednotném stylu
- formát všech obrázků by měl být také jednotný, ideálně na výkres A4
- uzávěrka soutěže bude **28. února 2021**
- dokončenou kolekci obrázků odevzdejte svému vyučujícímu nebo v kanceláři školy

Zadaná témata:

1. Koncert strunných nástrojů

housle, violoncello, kontrabas, kytara, cimbál

2. Koncert dechových nástrojů

zobcová a příčná flétna, klarinet, fagot, saxofon, trubka

3. Koncert klávesových nástrojů

klavír, varhany, cembalo, akordeon

4. Žákovský koncert

libovolné hudební nástroje

5. Koncert pěveckého oddělení

6. Mikulášský koncert

Mikuláš, čert, anděl

7. Hraje celá rodina

8. Absolventský koncert

9. Taneční představení

10. Divadelní představení

Představujeme vám naše učitele

Milá, energická, usměvavá... To je moje kolegyně Jitka Tanečková, a mne těší, že s ní mohu udělat rozhovor do našeho zuškového časopisu.

Prozradíš nám nějaké vzpomínky ze začátku tvého působení v ZUŠ V. Kaprálové?

Ano, velice ráda. Kdo by rád nevzpomínal na mladá léta a vstup do ZUŠ, kde je mi celou dobu tak krásně. Potkalo

mě štěstí a v srpnu 1984 jsem řízením osudu nastoupila do této školy (tehdy na Mercově ulici) na půl úvazku jako učitelka hry na housle. Současně jsem „působila jako uklízečka“ na odloučeném pracovišti na Bulharské, kde jsem i učila. Další školní rok se můj úvazek rozšířil a uklízela jsem už jen doma:-). Už tehdy jsem se setkala se vstřícnými a pohodovými kolegy, kteří mi v začátcích velmi pomáhali.

zleva Marta Sekaninová, Jitka Tanečková, Šárka Volfová

Když jsi začínala učit, kdo byl tvým pedagogickým vzorem?

Mým velkým vzorem byla vždy trpělivá a usměvavá paní učitelka z třebíčské „hudebky“, díky které jsem u houslíček vydržela, i když jsem je často „schovávala“, to abych nemusela cvičit. Nepomohlo... a hurá na konzervatoř v Brně! Na zdejší ZUŠce mi zpočátku byla oporou pí uč. Hana Fialová, velice hodná a vstřícná kolegyně a později pí uč. Jana Rajnišová, od které jsem získala mnohé zkušenosti, dobré rady a bezva notičky, o které byla tenkrát nouze. Noty jsme tenkrát všichni a často opisovali ručně. Inspirací jsou pro mne i současní kolegové, kterým jsem za mnohé vděčná.

Jako houslistka jsi jistě také působila jako výkonná umělkyně. Která vystoupení či koncerty tě nejvíce bavily?

Vždy jsem toužila hrát v komorních souborech a orchestrech. Velice jsem si užívala „komořinu“ na třebíčské hudební škole (účasti v soutěžích s triem a kvartetem). Na konzervatoři jsem byla členkou „Moravského komorního orchestru“ vedeným PhDr. Zbyňkem Mrkosem . Několik let jsem s MKO a orchestrem konzervatoře vystupovala v Luhačovicích a okolí. Ráda jsem si zahrála s kolegy na koncertech pedagogů, též se svými žáky (i bývalými) na slavnostních koncertech školy.

Dokážeš spočítat, kolik ti prošlo rukama malých houslistů?

Na matematiku jsem byla vždy docela dobrá, ale je to dost těžká otázka. Bylo to mnoho holčiček a kluků, malých i začínajících větších nebo i těch, kteří u mě hledali pomoc, když se jinde nedařilo. Někteří to vzdali a přešli na jiný nástroj. Byla i „úroda“ žáčků talentovaných, kteří mě „nabíjeli“ a práce s nimi byla vždy radostí. Určitě to budou desítky, ba i víc. Malé i větší „šikulky“ mám ve své třídě i nyní.

Jitka Tanečková

Na co ráda vzpomínáš? Napadne tě nějaká vtipná situace z tvé výuky?

Snažím se o přátelský, kamarádský vztah se svými žáky. Vtipných a komických situací jsem s žáky zažila mnoho. V mé třídě panuje vesměs usměvavá a humorná nálada (pokud žáci cvičí). Nemohu zapomenout na to, jak jsem vybírala z tzv. „archivu“ školy první nástroje pro svoje žáky v začátcích mého působení na škole. Ve vilce na Mercově ulici na půdě jsem objevila velkou! hromadu houslí, smyčců a pouzder. Dnes máme úžasný archiv nástrojů všech velikostí pro většinu žáků houslového oddělení. Celá léta jsem archiv budovala, pečovala o něj. V současné době mi moc pomáhá moje milá kolegyně Olga Učňová.

Vzpomeneš si na nějaký trapas, který se ti stal při výuce nebo na školním koncertě?

Jednou mi na pódiu uklouzly nohy a žáci mě zachraňovali, někdy se podařilo zaměnit noty korepetitorce nebo jsem považovala tatínka malé žačky za dědečka, moc se mu to nelíbilo... :-)

Co ráda děláš ve svém volném čase?

Člověk si potřebuje tzv. „vyvětrat“ hlavu, a tak protipólem pedagogického působení je u mě turistika, tramping (spojený s aktivní hrou na housle v různých nástrojových uskupeních). Baví mě cestování, cykloturistika, prostě pohyb někde venku. Jsem ráda mezi lidmi. Poslouchám hudbu různých žánrů, hodně čtu a samozřejmě chodím na koncerty a do divadla.

Co bys do budoucna přála sama sobě?

Jsem šťastná a spokojená. A tak si přeji, aby to tak zůstalo co nejdéle. A hlavně to zdraví! Samozřejmě bez naší ZUŠky to ještě chvíli nepůjde...

A co bys popřála všem ze ZUŠ V. Kaprálové?

Škola není pouze budova. Dobrou nebo tu nejlepší školu tvoří lidé – učitelé, vedení školy i ostatní zaměstnanci neméně důležití! Přeji mé milované školičce, aby se jí dařilo nejméně tak, jako doposud. Přeji jí a zároveň všem tvořivý, pohodový a kamarádský kolektiv, který mne dělá šťastnou, kde se žáci stávají nedílnou součástí školní atmosféry. Přeji všem, aby na svou ZUŠku nikdy nezapomněli!

Děkujeme, Jitko, za pěkné přání!

foto Jiří Sláma

Pavel Borský

Máme děti na ZUŠ

Hudba a společné muzicírování je pro naši rodinu obrovská radost a zábava, a proto bylo přirozené, že naše děti začaly také hrát na hudební nástroje. Neteře nám doporučily „Kaprálku“ a my jsme byli moc rádi, že jsme mohli naše děti svěřit do hudební péče právě sem.

A protože skoro každý z rozvětvené rodiny Vaňkových hraje na dva i více hudebních nástrojů, chtěly děti začít také rovnou se dvěma nástroji. Díky tomu jsme na škole poznali opravdu hodně pedagogů. Neustále obdivuji jejich profesionální, kamarádský, empatický, a hlavně trpělivý přístup a jsem vděčná za vše, co pro naše děti dělají.

V úplných začátcích, kdy si děti vybíraly, na jaký hudební nástroj budou hrát, nám paní ředitelka Jana Sapáková radila, že cokoli si vyberou, musí být doma vždy na očích a vytažené z obalu, aby to dítě vybízelo k použití. Toho se opravdu držíme a teď s odstupem času vidíme, že to opravdu funguje.

V hodinách ale umí kluci udělat učitelům i perné chvílky. Jako tenkrát, když měl jít tehdy osmiletý Tom na klavírní soutěž a doma si sám vyrobil věrohodnou sádku na ruku a pak s ní přišel do hodiny. Pan učitel Martin Fišl zachoval klid a oba se tomu zasmáli. Moc se mi právě líbí, že vedle práce mohou děti v hodinách zažívat i legraci a třída se potká třeba u táboráku.

absolventský koncert Tomáše Vaňka, foto Markéta Šmerdová

Naše Kája chodí na klavír k panu učiteli Petru Feldmannovi a tam si vždy uvědomím, jaké štěstí škola má s tak skvělými klavíristy, kteří to navíc umějí předat dál, ať jde o klarinet s panem učitelem Jiřím Klementem, o saxofon s panem učitelem Michalem Křížem, o akordeon s panem učitelem Petrem Zámečnickem, o housle s paní učitelkou Jitkou Tanečkovou nebo o soubory.

Škola také pořádá vždy na konci ledna koncert „Hraje celá rodina“, kterého se velice rádi účastníme a fandíme tomuto počínu. Po koncertu vždy vidím, jak mají děti nový elán do cvičení, jak je to nakopne a mají chuť zkusit nové věci. Naposledy jsme se jako rodina hudebně vyřídili na začátku školního roku při absolventském koncertu našeho nejstaršího Toma.

Při cvičení ale není vše zalité jen sluncem, dětem se nechce, není to vždy jen zábava, ale také dřina a zkouška vůle a trpělivosti (i mojí trpělivosti). Když se však zeptám Toma, Davy nebo i Káji, zda si dovedou představit, že skončí s hraním, vždy odpoví: „V žádném případě.“ Vědí, že to je něco za něco. A když pak hrají mladšímu bráškově Kubíkovi a připravují ho na dráhu bubeníka nebo si zamuzicírují jen tak v létě u táboráku nebo na Vánoce u stromečku, srdce rodiče zaplesá.

Helena Vaňková

Široká nabídka souborů

Na naší škole dlouhodobě působí mnoho souborů, kde se žáci od 4. ročníku 1. stupně pravidelně setkávají. Věnují se společné hře na nástroje nebo sborovému vícehlasému zpěvu, což je připravuje na budoucí účinkování v různých seskupeních jak profesionálních tak amatérských. A kdo to jednou zažil, dá za pravdu, že příprava je

foto Markéta Zelenková

někdy náročná, ale po úspěšném společném provedení se dostaví pocit radosti, naplnění, sounáležitosti, spolenectví. Je to týmová práce, každý part je důležitý, na každém záleží, jak přispěje svou hrou nebo zpěvem k dobrému výsledku. Tady se děti učí vzájemnému respektu, spolupráci, tříbí si svůj hudební cit, vzájemně si pomáhají. Je to trochu jiné než při sólových produkcích, kdy každý může spoléhat jen sám na sebe. A společná radost po dobře odvedené skladbě je

mnohonásobně společně větší. Kromě komorních seskupení, která se vytváří průběžně podle potřeby, působí na naší škole dlouhodobě 14 souborů, a to nepočítám čtyřruční hru v hodinách klavíru, dua, tria v pěveckých třídách, klavírní seminář... Zkušenosti a poznatky nabyté v rámci komorní či souborové hry jsou nesmírně důležité pro správný hudební rozvoj každého muzikanta. Z tohoto důvodu je (od 4. ročníku) účast v libovolném souboru povinnou součástí studia. Naši žáci mají opravdu spoustu možností vybrat si takový soubor, ve kterém by si mohli kvalitně zahrát nebo zazpívat.

Helena Jankovská

pěvecký sbor Vitulka
řídí A. Feldmannová

soubor staré hudby Musica ornativa
řídí P. Feldmann

symfonický orchestr
řídí Z. Nádeníček

Tango Quinteto del Sur
řídí P. Zámečník

cimbálová muzika Kvítka
řídí L. Tomašíková a O. Učňová

taneční orchestr
řídí J. Panuš

akordeonový soubor
řídí J. Rapáč

soubor bicích nástrojů
řídí L. Krejčí

flétnový soubor VK flétny
řídí T. Vorálek

muzikálové studio Smalls&Talls
řídí P. Borský

kytarový soubor
řídí E. Zavadilová

Klezmer Ensemble
řídí M. Kříž

trio příčných fléten
řídí J. Něničková

jazzové kytarové trio
řídí J. Michálek

Zprávy z výtvarného oddělení Kamily Hurník Zachrle

Druhé pololetí školního roku 2019/2020 začalo nadějně s očekáváním námi připravovaných akcí a výstav například v Káznici na téma SLOVO a OXYMORÓN v rámci březnového Měsíce básnictví, což se nestalo a všem je nám jasné proč... Naštěstí do ateliéru jsme se mohli vrátit k prezenční výuce 11. května. Přes všechny restriktce jsem se rozhodla uskutečnit prezentaci výtvarné tvorby studentů – absolventů 1. a 2. cyklu včetně ostatních žáků. Oba výstavní prostory byly souběžně otevřeny ve vzdálenosti pár metrů a pro návštěvníky tak vznikla možnost vidět různé úrovně výtvarného studia.

Výstava v Malé Královopolské Galerii na Husitské ulici, která byla k vidění po celý červen a ukázala projekty Lídy, Naty a Davida. Vernisáž musela být v omezeném počtu a s rouškou, se kterou nám na klavír zahrála žákyně hudebního i výtvarného oboru Marta Dostálová.

David KAPITANČIK

který do výtvarky chodil 10 let a na závěrečné práci (osm kreseb formátu A1) pracoval přes rok a půl. O svém cyklu **Z JINÉHO SVĚTA** říká:

„Moji tvorbu jsem začal ve středu 19. 12. 2018. Téma je o výjevech z mého smyšleného světa Fantasylandie, kde já a přátelé chráníme Zemi a zkoumáme fantazii jako takovou. To je ovšem základní příběhová linka v kostce. Jako techniku jsem použil obyčejné pastelky na střední část obrazů a textů a černé permanentky – fixy na tzv. letterboxy. To jsou ty známé černé pruhy na horní a dolní části obrazovky, když se díváte na film v televizi či v kině. Proč jsem vlastně použil takový vzhled mých obrazů? Každý umělec má svůj unikátní styl a mně se líbí tento, dodává to pocit, že příběh právě teď probíhá...“

Natálie ŠTELCLOVÁ

Má za sebou sedm let studia a v současnosti se připravuje na talentové zkoušky na VŠ.

„Výraz **COSPLAY** vznikl ze spojení „costume play“, v překladu „kostýmová hra“. A to doslova. Nejde jen o kostým, ale i o herecký výkon. Původem pochází z Japonska, ale v dnešní době se věnuje cosplayi mnoho lidí všech věkových kategorií po celém světě. Jedná se o výrobu kostýmů, a to hlavně postav z počítačových her, anime, mangy, filmů nebo seriálů ale ve světě cosplaye se fantazii meze nekladou, člověk se může stát v podstatě kýmkoliv nebo čímkoliv.“

Já osobně se výrobě cosplayů věnuji přibližně 3 roky, což se může zdát jako dlouhá doba, avšak výroba jednoho kostýmu může zabrat i několik měsíců, podle náročnosti. Každým novým kostýmem se snažím posouvat o krok dál a překonávat nové výzvy. Pravidelně pak se svými kostýmy navštěvuji akce jako Animefest, Hitpoint LEGENDS, Mistrovství ČR v počítačových hrách a jiné.“

Ludmila KOSTELANOVÁ

výtvarku dnes navštěvuje šestým rokem a o svém **PÍSMOCITU**, na kterém začala pracovat od září 2019, napsala: „Podobně jako barvy, tak nám i odlišná písma mohou asociovat různé myšlenky. Na to jsem se pokusila zaměřit při své závěrečné práci, ve které jsem přiřadila různým emocím (subjektivně) co nejlépe odpovídající font a tím emoce posílit

a podpořit myšlenku s nimi vytvořeného sousloví. Portréty pod texty pak vyjadřují právě tyto stavy ve chvílích, kdy na jedince nejvíce působí.“

TOPIŤ SMUTEK

ÚPĚT BOLESTI

DUSIT SE SMUTKEM

ZÁŘIT ŠTĚSTÍM

Druhá výstava **MAKRO MIKRO** byla nainstalována v polovině června již tradičně v KultCafé na Husitské ulici a se skvělou vernisáží taky díky violoncellovému číslu Evy Kultové s doprovodem paní učitelky Jany Boudjaoui Havlové. Součástí byla osobní prezentace závěrečné práce 1. stupně (Veronika Gazdová, Adéla Hermanová, Elen Lautnerová, Lída Zavřelová). Projekt jsme odstartovali v říjnu 2019 a jeho zadáním bylo vyhledat makro zvětšeniny mikro bakterií a výtvarně je zpracovat. Studenti používali kresbu tužkou, linerem, přezvětšovali na formát A1 suchým pastelem, vytvářeli je plošně v papíře stříháním, vyřezáváním a koláží. Dělalí plastiky v keramické hlíně a 3D objekty z různých materiálů.

A najednou se vše „zavirusovalo“... Vůbec jsme netušili, že pracujeme na něčem, co se stane součástí našeho života. Tvorba byla přerušena a návrat k práci až v květnu... Navázali jsme a všichni žáci výtvarky vytvořili svůj dekor roušky, což bylo prezentováno sbírkou jejich různorodých motivů „rouškovníkem“.

Psáno opět v době distanční výuky, museli jsme tím pádem zrušit workshop a výstavu v Káznici, výstavu Mozart, Davidovu výstavu v DuckBaru v Kamenné kolonii, přerušit práci na projektu Wagoon... **Takže máme a máte se, jak to pomine, na co těšit! Brněnský Cyklokalendář 2021 junior verze bude!**

Kamila Hurník Zachrle

Naše milé královopolské Divadlo Barka,

Divadlo Barka, Svatopluka Čecha 35a

rádi bychom ti napsali několik řádků. Opět jsme se posunuli v čase v této nelehké době. Nelehká je pro nás všechny, zvláště obtížná je pak pro kulturu a kulturní instituce. Víme, že i pro Tebe, naše malé milé divadlo, nejsou tyto „nucené“ prázdniny dobou odpočinku, ale přípravou na další práci a hrdý boj o přežití. Nesmírně ti držíme palce, protože jsi pro nás místem, kam chodíme čerpat energii, nacházíme inspiraci, setkáváme se zde s přáteli.

Naše děti zde vyrostly na překrásných divadelních pohádkách, žáci naší ZUŠky zde měli možnost poprvé ochutnat prkna, co znamenají svět a studenti mnohdy poprvé zasedli do orchestřiště. Po každém představení odsud vždy odcházely desítky nadšených rodičů, prarodičů, diváků a posluchačů. Co může být víc, než radost z dobře odvedené práce, která pohladila po duši další lidi a přinesla jim krásný kulturní zážitek?

Jsi jediné divadlo mimo centrum města, a proto pevně doufáme, že ani tato složitá doba nepřeruší tvoje dlouholeté působení v našem Králově Poli a budeme moci i nadále usedat ve tvém hledišti a nadšeně tleskat při závěrečných divadelních děkovačkách.

kolektiv ZUŠ Vítězslavy Kaprálové

Děkujeme za podporu

B | R | N | O

jihomoravský kraj